

den første ekstraordinære Skat, som faldt bort; men i Øjeblikket turde han ikke give Afkald paa den.

Det Spørgsmaal havde været rejst, om man ikke burde afløse de i Marts 1940 indførte nye Afgifter med en *almindelig Omsætningsafgift* til en lavere Sats. For at en Afgift af denne Karakter skulde kunne skaffe Staten den nødvendige Afgift, maatte den imidlertid ramme saa langt ned i det daglige Forbrug, at den vilde blive langt mere byrdefuld for den jævne Befolkning end de gældende Særafgifter. Fra Detailhandelens Side havde man ogsaa taget Afstand fra en saadan almindelig Afgift.

Det *finansielle Udbytte* af Loven var skønsmæssigt anslaaet til 35 Mill. Kr. (efter Vedtagelsen af de i Folketinget stillede Ændringsforslag regnedes der med 34 Mill. Kr.) for Resten af det løbende Finansaar. Herfra maatte dog drages det Beløb, som i Finansaaret vilde medgaa til Indfrielse af Tøj-kort; ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget paaregnedes det, at der skulde udstedes Tøj-kort for i alt 8 Mill. Kr. (det vil sige for 800 000 af i alt 940 000 Børn under 15 Aar).

Under Sagens Behandling i Folketinget fik Lovforslaget en betinget Tilslutning fra Ordførerne for de fire største Partier, som erkendte, at det bød paa adskillige Forbedringer, men alligevel havde forskellige Indvendinger imod det. *Kommunisterne* tog derimod stærkt Afstand fra Forslaget. Ordføreren for *Bondepartiet* (Hartel) indrømmede vel, at Lovforslaget som Følge af de foretagne Lempelser betød en Forbedring i Forhold til den gældende Lov, men Partiet kunde dog ikke medvirke til Forslagets Gennemførelse bl. a. under Hensyn til de Vanskeligheder, Loven vilde berede Mineralvandsindustrien, der formentlig vilde føle Afgiften dobbelt tung, naar Afgiften paa Hvidtøl faldt bort. *Oluf Pedersen* (D. R.) erklærede, at han ikke vilde stemme imod, selv om han fortsat ønskede denne Skat »derhen, hvor Peberet gror«. Af det radikale Partis Medlemmer rettede *Hassing-Jørgensen* og *Rager* hver med sin særlige Begrundelse Kritik mod Lovforslaget. Sidstnævnte vilde dog stemme for det, hvorimod *Hassing-Jørgensen* ikke kunde medvirke til dets Fremme, dels paa Grund af Lovens sociale Virkninger, dels som Følge af de store Ulemper, der paaføres Erhvervslivet. *Christiani* (V.) fandt heller ikke Forslaget tilfredsstillende. Han forstod, at det ikke vilde være muligt med kort Frist at gaa til en gennemgribende Ændring af Skattesystemet, men han henstillede til Finansministeren at overveje, om ikke nogle af de Penge, som Staten behøver, burde tilvejebringes gennem Opkrævning af en *ikke progressiv Indkomstskat*.

Det Udvalg, som Folketinget nedsatte til Behandling af Sagen, modtog fra Erhvervsorganisationer og andre et meget